

II

ad 31344

g.

ad 31344, II, C, 9

GOREČNICA

Naše gospé presvetega Srca.

Izdelano za Slovence
poleg francoskega „La Zélatrice.“

Sprivoljenjem visokočastitega škofijstva Ljubljanskega.

Drugi natis.

V Ljubljani.

Samozaložba — Natisnila Katoliška Tiskarna.

1898.

1W=030007658

V v o d.

Hočeš kaj storiti za razširjanje bratovščine Naše gospé pre-svetega Srca Jezusovega? Hočeš biti gorečnik, gorečnica pri tem lepem opravilu? Beri naslednje premisljike v teh bukvicah; vidil boš, kakošno je to malo apostoljstvo, in morebiti dobiš veselje stopiti v službo pri Jezusovem in Marijnem Srcu. Delo je prijetno, majhno, plačilo pa veliko.

THE HISTORY OF THE

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

Prvo poglavje.

Naša Gospa presvetega Srca je zgled gorečnicam ¹⁾

Naša Gospa presv. Srca v našem stoletju očitno dopolnjuje imeniten misijon, čigar častí nas hoče deležne storiti.

Kaj je ta misijon, to poslanje? Poslušajte:

I.

Dandanašnji svet se bolj kakor kdaj loči v dve stranki. Nauki, obnašanje, djanje, misli, želje in prizadevanje teh strank so si kar naravnost nasproti.

Prva teh strank dirja v brezno s takim objokovanja vrednim gnanjem in s tako neumnim veseljem, da bi človek rekel: vse upanje na ti poti jih ustaviti je zgubljeno. Njih zagrizeni krič je peklenško sovraštvo zoper Boga in njegovega Kristusa.

To je stranka brezbožnih.

Druga uni nasprotna stranka se velikosrčno ustavlja tej divji povodnji vsega hudega. Ta stranka gre vsaki dan z bolj do-

¹⁾ Govor je le bolj o „gorečnicah“, mislita se pa oba spola, kakor bi rekel: „goreča duša“.

ločnimi stopinjami proti Jezusovemu Srcu, ki je najviše tolažilo sv. Cerkve v poslednjih časih.

To je množica prijatlov Božjih.

Med tema trumama, ki se srečujete in bijete v razločnem pomenu in mislih na poti skoz življenje, se Neomadežana Devica kaže s presvitlim veličastvom in z usmiljeno ljubeznijo.

Ta Prečastitljiva kliče enim:

„Jaz sem zmožna vas oteti ob kraju pekla, vas iztrgati satanu, ki vas zapeljuje, vam pridobiti povrnitev k Bogu, ako bi se molilo za vas, in ako vi hočete priti v moje materno naročje: Jaz sem upanje obupanih.“

Ona kliče drugim: „Ako vas skrivna moč žene dan na dan naprej proti najsvetejšemu Srcu: povzdignite oči in glejte moje poslanje! Od začetka sv. Cerkve je moje tiho in skrivno opravilo to, da vodim duše k zaupljivi zvezi in ljubezni božjega Srca. Ali dandanašnji, ko se katoliška ljudstva gibljejo in verno vzdigujejo, da bi temu z užaljenjem napolnjenemu Srcu darovale očitno in slovesno popravo, moje poslanje ne more več ostati v senci in tihoti... Le k meni, le k meni ljudstva, ki hočejo pripravljati zmago-slavje Jezusovega Srca in se skleniti z Njim za vselej...“

II.

Res, Ona je Naša Gospá presv. Srca! To se oglašá in ponavlja iz ust več

kot štirih milijonov bratov in sester iz vseh starost in vseh dežel.

Ona je Naša Gospá presv. Srca! Tako se glasi v silni množici svetišč, ki se vzdigujejo po vsem svetu nji na čast . . . Tako kliče gotovo že sto ali več tisuč zahval, ki so nji bile izrečene in poslane iz raznih strani sveta za prejete prečudne dobrote.

Ona je zares Naša Gospá presv. Srca! pristavlja klicem sv. mati katoliška Cerkev po svojem nezmotljivem Poglavarji. Pod tem imenom je kronana v svojem svetem svetišču, se pa z blagrom na pomoč kliče, in njeni udje se obogatujejo s predragimi odpustki in z obilnimi milostmi.

Res, Ona je Naša Gospá presv. Srca.

Ona ima polne roke zakladov usmiljene ljubezni. Delivka je vseh milost, je naša premoščna besednica v težavnih in zamotanih okoliščinah, dušnih in telesnih. Ona govori pred Jezusovim Srcem za najbolj žalostne matere, za najbolj zapuščene družine, za duše, ki jih satan z največi silo preganja; govori in živo prosi za rešenje v vseh nesrečah, najhujših, najskrajniših in najbolj obupljivih.

Na njeno premoščno prošnjo se Jezusovo Srce odpre, izlija več studencev milosti, kakor skala Horebova, na katero je bila udarila Mojzesova šiba, in iz tega Srca tečejo žive vodé za napajanje Izraelovega ljudstva.

Srce Jezusovo! . . . To je cilj, h kateremu Marija vabi sedanji svet, to je večna lepota, ki Marija hoče našo ljubezen do nje zbuditi. Tukaj je ognjišče vse luči in razlaga vsega Zveličarjevega nauka, živ plamen neskončne ljubezni, studenec vse dobrote, pribežališče resničnega pokoja in šotor vse svetosti.

Ta je Marija, katera je v posebnosti apostelj tega božjega Srca, ki Ga vedno moli, katero pa tudi njo med vsemi ljudmi naj posebniše ljubi, ker je Njegova zvesta služabnica.

Ona je kraljeva pot, ki pelje k temu prečeščenemu Srcu; zgovorni glas, ki ima tje klicati vse narode; roka, ki odpravlja zadržke, katere napravlja brezbožnost, vne-marnost in mlačnost. Ona stopi pred nas kakor najlepši podoba tega božjega Srca, kakor ključ, ki odpira pristop vanj; kakor Jezusova Mati in Mati naša, ki ima pravico zedinovati vsa srca otrok s Srcem svojega božjega Sina.

Ona bo nam ogledalo resnične pobožnosti do najsvetejšega Srca, nas bo učila Ga spoznavati, moliti, ljubiti, Mu dajati čast, hvaležnost, dolžna zadostovanja, Ga posnemati v vseh njegovih čednostih, v katerih nam je zgled dajalo, in se Njemu posvečevati v prid dušnega zveličanja.

Glejte, to je Marijno delo in poslanje! Zavračati k Srcu Jezusovemu vse duše, tudi tiste, ki so naj delj od Boga zašle, — zavračati jih tje po tako obilnih milostih, ki jih Ona zajema v tem božjem Srcu, — jih v to Srce veseliti za vselej ter doseči, da živé le po mislih in po volji Jezusovega Srca.

In to poslanje, ta naloga, ta misijon zamore postati vaše delo, vaš misijon, bogoljubne duše, ako vas je volja za to. Kakoršne koli ste že starosti, okoliščin, domačije, stanú, vi zamorete Mariji služiti, da se spolnuje to sveto in slavno početje: k temu ni družega treba, kakor da bodete „gorečnice“ te bratovščine.

Drugo poglavje.

Kakšno poslanje ima gorečnica ?

Gorečnik, gorečnica ima ta-le misijon ali nalogo: pripravlja pota naši ljubi Gospéj presv. Srca, razglasuje njeno blaženo imé, vabi duše v njeno družbo, razširja njeno česčenje in nje ljubezen, napoveduje njene dobrote. To opravilo ima gorečnica in to ji daje pravico do gotovega varstva, do večih milost, do viši častne stopnje v nebesih.

Gorečnica naše ljube Gospéj presv. Srca ima pred očmi Jezusa in Marije obširen delež pri vseh dobrotah, katerim odpré studenec, ko duše družbi pridobiva. In če ta

duša v edinosti z drugimi skoz veliko lét privabi obilno število bogoljubnih družnikov in družnic, bode dosegla plačilo primérno številu, vrednosti in delom te lepe apostoljske žetve.

Biti gorečnica Naše ljube Gospé presv. Srca je toliko, kakor pospeševati sama pri sebi delo svojega lastnega posvečevanja, pa tudi postati v Marijinih rokah pomoček zveličanja za druge.

Ginljivo opravilo ter bratovščina Naše Gospé presv. Srca je ognjišče božje luči za razsvitljevanje najbolj slepih duhov, je ogenj nebeški za ogrevanje najmrzlejših src, je mogočen glas, se daleč razlega, je studenec milosti za vse narode: če je pa to, je potem gorečnik, gorečnica odsvit te luči, iskra tega ognja, odglas tega glasú, potoček tega studenca. Naša Gospá presv. Srca se je poslužuje po tisučerih raznih potih, da zvršuje svoje opravilo, ki je posredovanje med svetom in presv. Jezusovim Srcem.

Biti gorečnica Naše gospé presv. Srca se pravi, po svojih okoliščinah posvetiti se službi te mogočne Kraljice, da povsod vstanovlja in vedno dalje razširja kraljestvo Jezusa Kristusa.

Pa res, pri vsi svoji slabosti, svoji starosti, bolehnosti, revščini ali malem času, ki ga ji pusté vsak dan njena dela in opravila, bode vender gorečnica zmérno orodje velikih dél, dosegla bode znamenitih spreobr-

njenj, razširjala bo obilnih tolažil, izpeljevala bo pravo in stanovitno dobro.

Naša Gospá presv. Srca se bode spoznavala dolžnico taki gorečnici. Kakor je David velikodušno obdaroval svoje vojske, Salomon delavce svojega tempeljna, družinski oče delavce na polji, in Jezus Kristus svoje aposteljne: podobno bo tudi Marija gorečnice obsipala s svojimi milostmi, s svojimi dobrotami.

Kdo bi vse dopovedal, kolike in kakošne preobilne dobrote ima Naša ljuba Gospá presv. Srca prihranjene svojim gorečnikom in gorečnicam! Dajte nam vnetega gorečnika, vneto gorečnico, pravo hčerko Naše gospé presv. Srca, in odgovorila bota iz skušnje: „Gustate et videte“ — okušajte in glejte, kako dobrotna je Marija.

Tretje poglavje.

Razne stopinje gorečnic.

Kakor terebinta sem svoje veje razprostérala in moji odrastki so častitljivi in prijetni. Sirah. 24, 22.

Začetek bratovščine Naše ljube Gospé presv. Srca je bil tako majhen, kakor zrno gorušičnega drevesa v evangeliju; zraslo pa je veliko drevo, ki se razširja do kraja zemlje. Perés tega drevesa je brez števila, to so družniki vseh dežel, vseh starost, ki se drevesa držé in živé od njegovega živ-

ljenja. Njegovo prelepo dišeče cvetje so molitve, ki se dvigajo noč in dan iz naročja bratovščine k Bogu kakor prijetni duh kadila. Njegov tako obilni presladki sad so milosti, so dobrote, ki jih prejemajo, — so nepričakovana spreobračanja grešnikov in grešnic, prav posebna uslišanja, ki jih nebó obrodí na tem preblagem drevesu. Njegove veje so pa gorečniki in gorečnice, ki zbirajo družnikov, oskrbujejo molitev in priklicujejo očitne milosti in dobrote nad družbo.

Na drevesu pa se vejice zbirajo okrog vej, veje pa se zedinjajo pri močnem deblu, čegar korenine iščejo po zemlji splošne in obilne sočnosti, živeža in mokrote za vse drevo in njegovo bogato lepoto.

Tako je z bratovščino: ločijo se gorečniki — gorečnice, vstanovniki — vstanovnice, dobrotniki — dobrotnice.

Vidno deblo, s katerega rastejo te tisočere veje, je bratovščina v Issoudun-u; zasajeno je to drevo v ondotno častitljivo svetišče kakor v blagoslovljeno zemljo, svoje nevidne korenine pa ima v samem Srcu Jezusa Kristusa, od koder nam prihaja vsa popolnost.

Med vsemi udi matere bratovščine je tedaj potrebna edinost in neogibna različnost.

Potrebna je edinost za duha pobožnosti, njena opravila, njena djanja, njene

molitve, njene bukve, njene reči za bogoljubnost, njene praznike, njene podobe (štatve), njeno služabništvo in vse, kar se razširja s pečatom tega djanja in v njenem imenu.

Neogibna različnost je v pomočkih, bolj ali manj mnogoterih, ki jih Previdnost daje vsakteremu za razširjanje bratovščine.

Ení gorečnikov, gorečnic živé v duhovniji, kjer je ta bratovščina že vstanovljena; taki ravno tam razširjajo število udov, poživljajo ljubezen do Naše Gospé presv. Srca, ohranijo zvezo s sedežem bratovščine, ter naznanujejo središču sad svoje gorečnosti. Taki so gorečniki, gorečnice. — Drugi najdejo srečno priliko, da razširijo ali v novo vstanové bratovščino v kaki srenji, duhovniji, vasi, kjer še ni bila znana. Taki postanejo gorečniki vstanovniki, gorečnice vstanovnice. — Drugi poslednjič gledajo svoje apostoljstvo ohraniti tudi po smrti, obračati ga na vtrjenje korenin, na zunanje lepšanje, boljšanje tega velikega drevesa, skazujejo bratovščini dobrote, se živo vdeležujejo tega, kar mora središče bratovščine delati, da se ohrani njeno vnanje in notranje življenje, lepota njenih svetišč, altarjev itd. To so dobrotniki in dobrotnice, so glavne veje, ki poganjajo iz debla, vtrjajo edinost z drevesom in pomagajo, da novih korenin poganja v zemljo.

To je edinost v vladi bratovščine Naše ljube Gospé presv. Srca.

Četrto poglavje.

Gorečnica v delu svojega apostoljstva.

*Oh! kako je dobra Naša gospá presv. Srca!
(Besede Pija IX; Annales Mars. 1869.)*

Nič ni bolj lahkega in bolj sladkega kakor misijonsko dejanje gorečnično! . . . Rêči dobri, Mariji vdani hčeri, da naj pospešuje ljubezen do te dobre Matere, to je ravno to, kakor rêči ognju, da naj greje; tici, da naj frčí; potoku, da naj navzdol teče. Tako moremo tudi mi rêči o bratovščini Naše ljube Gospé, da vsak ud je pripomogel in pripomore po eni ali drugi poti k njenemu razširjanju. Naj sledé nekatere posebne okoliščine tega dela.

I.

Gorečnica med otroci.

Otročiči so prvi povabljeni, in ta, ki jih vabi, je samo Dete Jezus. Poglejte na podobo Naše ljube Gospé presv. Srca, kako vam Jezušček svoje Srce kaže in ponuja z eno ročico, z drugo pa kaže na svojo Mater, kakor da bi rekel: „Če hočete, vam dá m svoje Srce, da ljubite Marijo, ali je hočete?“ Koliko sinčkov, koliko malih hčerk, ki so postali veselje svoje družine, se ima zahvaliti za nedolžnost in za gorečnost svoje lepe mladosti Naši Gospej presv. Srca! Bogoljubna mati jim je skle-

pala ročice in jih je učila moliti bratovsko molitvico pred častljivo podobo Naše ljube Gospé in navdihala jim je ljubezen do Matere Božje. Blagor otročiču, ki sprejme nauk in začne sam delati za Našo ljubo Gospó presv. Srca; prvenci njegove gorečnosti imajo pred očmi sv. vere nezmerno veljavo. Satan ne čaka števila lét; prej ko more, zapiše otročiča pod svojo zastavo, in ga pripravlja, da služi njegovim namenom; Marija pa, ki je peklenškemu drakonu glavo strla, tirja za-se male, da jih postavi za svoje poslance in poslanke. Marija potrebuje vidnih angeljčkov, kakoršni so dobri mali, ki Bogu zvesto služijo in ljubijo svojo Mater Marijo. Kje pa bode tacih angeljcev našla, če ne na naročji krščanskih mater?

Kako pa pridobiti tacih kerubinčkov?

Ako je mama ali starejša sestra, ali kdo drugi iz družine vnét gorečnik, gorečnica, otročič ne bo mudíl lepo ravnati se po tem dobrem zgledu. Preden bo njegova ročica znala razločno zapisati, se mu bo že vcepila želja, da se tudi on pripiše v bratovščino Naše ljube Gospé. Le-ta pa ima mladih prijatlov, malih sorodnikov, ki se večkrat vidijo: tudi nje bo pridobil za bratovščino. Kateri fantiček, katera mala deklica bi odrekla k svoji jutranji in večerni molitvi pridjati še zdihljej: „O Naša ljuba Gospá presv. Srca, za nas Boga prosí!“ To je tako kratko; vsak bo rad sprejel.

10

Mlada gorečnica zapisuje ali dáje zapisati po njih materi mlade nove bratce in sestrice, pa tudi milosti, katere izprosijo za-se in za družine od Naše ljube Gospé presv. Srca. Vsem tem bo na srcu, da zopet svojcem naznanujejo, kaj so obljubili in kaj so pod Marijo dosegli. Poslušalo se bo, prašalo po razlagi. Podoba Naše ljube Gospé, ki jo mladi aposteljski delé svojim prijatlom, se pregleduje, berejo se lističi o bratovščini, milost božja dela, in tudi že postarni ljudje imajo veliko srečo, da po otrocih zvedó o tako mični in koristni bratovščini in postanejo njeni družniki in deležniki neštevilnih dobrot.

Kadar ima zapisnik vsaj 12 imén v čast 12letnega Jezusa, gorečnik ali gorečnica pošlje svoje male pisemce do vodstva bratovskega (pri nas) v Ljubljano. To je, bi djal, prvi dopis z nebeško Kraljico, kateri pride do Nje v tovaršiji z neštevilnimi drugimi iz vesoljnega svetá in bo dobro sprejet. Ne bo se pozabilo, tacih sprejeti med novince ali novinke za gorečnike, gorečnice, med katere bodo sprejeti, ako bodo zadosti potrjeni v gorečnosti in ljubezni za bratovščino.

II.

Gorečnica v dekliških odgojiščih.

Po odgojilnicah in vstavih, pravijo francoske bukvice o tej reči, se izobrazujejo prav dobre in vnete gorečnice, in popisujejo to reč obširniše. Naj omenimo to reč nekoliko.

Kake deklice boljega imena po obnašanju in pridnosti od svoje učence z dovoljenjem gosp. duhovna, če ga imajo, sprejmejo pravico napraviti ali zbrati malo družbico Naše Gospé presv. Srca. Ta družbica se utegne po raznih okoliščinah dežel in vstanov raznotero vravnavati. Po več krajih imajo podoben red kakor je v bukvicah za „Marijne otroke“. Bratovščina ima namreč svojo predsednico, eno ali dve pomočnici, tajnico itd. Vse le-te in take zamorejo dobiti pravico gorečnic, da delajo tudi zunaj za Marijno bratovščino, kadar pridejo med svét, pa za dopise v prid bratovščine. Predsednica pošilja bratovščini priporočila v molitev in pa zahvale za uslišane prošnje — saj vsak mesec. To pride lahko v bratovski časnik ali letnik. Po več odgojiščih imajo škatljico pred štatvo (podobo) Naše ljube Gospé, v katero devajo prošnje in zahvale; predsednica ima ključ, je priča, kadar se odpira, da gre vse v redu. Vsak četrtek po sv. maši, ako jo imajo, se družbici po zgledu one v Issoudun-u pod predsedstvom učence ali njene namestnice nekoliko bere iz kacic bukev, tajnica poroča o oddanih priporočilih in zahvalah, poje se kaka pesmica k Naši ljubi Gospej, moli se mali rožni venček ter se konča z molitvico: „Spomni se“ v namen vse bratovščine in posebej tistih, ki so očitno priporočeni. — Pripravnice ali novice nosijo

pri shodih zelen traček; katere so že sprejete, pa rudečega. (Tako na Francoskem.)

III.

Gorečnice po duhovnijah.

Marijne bratovščine po duhovnijah so velika pomoč duhovnemu pastirju za pridobivanje duš. Koder imajo take bratovščine že svojo kapelico s primernimi podobami in duhovni pastir hoče še vstanoviti bratovščino Naše ljube Gospé, postavijo še štatvo ali podobo Naše ljube Gospé na kak prostor, lahko ravno tam, in sicer veljá, kar je bilo rečeno o vpeljavi bratovščine po odgojiščih. Predsednica sama je prava gorečnica bratovščine, pravi francoska knjižica, druge utegnejo na prošnjo pri duhovnem pastirju dobiti tudi imé gorečnic, da opravičene opravljajo ta mali misijon po duhovniji. — Po nekaterih duhovnijah so se začeli pozdravljati z besedami: „Notre Dame du Sacré-Coeur“ (Naša gospá presv. Srca), na kar se odgovorí: „priez pour nous“ (za nas Boga prosi). To je nekako znamnje, da se očitno spoznava ta bratovščina.

IV.

Gorečnica po dekliških delavnicah in tovarnah.

So delavnice, po katerih veje katoliški duh, kjer višji pospešujejo pobožna opravila,

kjer delajo le dobre deklice, kjer zanikarnih ne sprejemajo. V tacih je veselje videti Našo ljubo Gospó presv. Srca s svojim altarčkom.

Deklice imajo po več tacih krajih celó svojo štatvo, pravi francoska knjižica, postavljeno na očitnem kraju, okinčano s cvetlicami, ki se večkrat obnavljajo, z malo svetilko pred njo, ki vedno gorí, ali pa saj k njenim praznikom, in tujim ljudem daje spoznati, kakošen duh tam veje.

Tam, v tem ko se šivanka ali drugo orodje suče, se od časa do časa oglasi Marijna pesem, razveselí srca in dan posvečuje.

Tam so vse ali skor vse delavke ve-sele, ako morejo biti gorečnice, ali se saj skušajo razširjati kraljestvo Naše ljube Gospé presv. Srca.

Tam je tudi nebeška Pomočnica ob času pomanjkanja že dostikrat pokazala svojo hvaležnost, ker poslala je nepričakovane in nenadjane pomoči.

So pa tudi, da se Bogu smili! take tovarne in delavnice, v katerih je čednost in vera v vedni nevarnosti. Za duše, ki so v takem stanu, je pač veliko in zaslužno delo, o gorečnice Naše ljube Gospé, ako jim morete kaj pomagati, da se saj tiste rešijo, ki niso do čistega zavržene. Gorečnost se poprime vseh pomočkov, ki jih navdaja koprneča bogoljubnost, če so še toliki nasprotljeji. Goreča molitev k Naši Gospej presvetega Srca storí dušo iznajdljivo v pomočkih in

daje priložne trenutke za delo. Pokaži kaki tovaršici podobo Naše Gospé presv. Srca. To daje priložnost, da se o tem govori in pomen razloži. Ta ljubezniva podoba je taka, da jo je težko pogledati brez sadú, ali pa jo pozabiti, kadar jo je človek videl. Povrne se v spomin, prime se misli, vtisne se v srce, in prej ali poznej v resnici zmago doseže.

Ako se ta pridobí, bode ona zopet dobivala še drugih, zbralo se jih bo nekako število. Ozir in strah pred svetom se zmanjšuje po zvišanji števila, medsebojni zgled vse potrjuje; bratovščina postane pribežališče za boječe duše, ki se dosihmal niso upale iztrgati iz takih tovaršij, ki so njih dobrim občutkom nasprotne. Bratovščina Naše Gospé bode tako pomoček delavkam katoliškim, da se spoznavajo, da se zedinjajo, služijo Mariji in se potrjujejo v dobrem. O blagor vam, delavke po delavnicah, tobačnih in drugih tovarnah, po hišah, po poljih, celó tudi po kaznivnicah, ako popustite nevarne, kužljive, pohujšljive tovaršije, družčine in k Mariji, Naši ljubi Gospej, pribežujete! O ko bi vé vedele, kolikim prestrašnim grenkostim s tem odidete, ako vse nevarnosti popustite, z vsem zaupanjem k Mariji pritečete in pri nji zvesto ostanete. (Kar je tukaj rečeno, veljá lahko za vsako družčino, družbo itd. po okoliščinah.)

V.

Gorečnica v krščanski družini.

Vsaka družina ima skor brez števila potov za razširjanje bratovščine Naše Gospé presv. Srca.

Kako to? Prašajte krščansko osebo, katera je hvaležna ali pa katera prosi pri Naši ljubi Gospej za ozdravljenje otroka, za spreobrnjenje možá, za kako posebno milost, za povišanje gorečnosti v službi Božji: ona vam bo povedala, da hvaležnost ali pa zaupljivo češčenje do Naše ljube Gospé presvetega Srca ji je dalo najti pota in umetnije za razširjanje češčenja k Naši ljubi Gospej presv. Srca.

Vsako priložnost vé v ta namen obračati s tisto izurjenostjo, katero duh Božji navdaja v korist bratovščine. Beseda, ki se spregovori o bratovščini, njena podoba, svetinja, znamenje, ki se dá otroku; bukvice, ki se posodijo; časnik, v katerem so dosežene milosti popisovane; uslišana prošnja, ki se pripoveduje v pogovoru; priložnost in lahkota, s katero vsak zamore v bratovščino pristopiti, in brez števila družih potov je, po katerih zamore vneti gorečnik, gorečnica razširjati to lepo delo Naše preljube Gospé presv. Srca.

Ne pozabi gorečnica ne poslov svoje hiše; ne revežev, ki prihajajo; ne bolnih, ki

jih obiskuje; ne družin, ki vé, da jih nadloge tarejo: ljubezen, ki jo spolnuje po evangeljski zapovedi, odpira obširno polje njeni delavnosti. Revež bo z milošnjo vred rad sprejel malo svetinjico Naše ljube Gospé presv. Srca; ginjen je, ako se sprejme kakor družnik in brat v veliko bratovščino.

Obiskovan bolnik, podpirana družina; vojak, ki je nastanjen kake dni v hišo; ranjenci, ki jih greš obiskat v njih bolnišnice: sprejmejo radi enako znamenje češčenja, berejo liste in bukve o bratovščini, in molijo priporočene molitve in zdihljeje.

Koliko trdovratnih grešnikov, koliko revnih duš v trenutku, ko imajo pred Boga priti, po zakrknjenem odbijanji spovednika — se pa ni moglo ubraniti tej mali svetinjici Naše Gospé presv. Srca! Bila je ona za nje upanje obupajočih; ko so jo djali na vrat, se jim je srce omečilo, Marija jim je podala svojo roko, da so se zadržki odvrnili, tako so opravili zveličavno spoved, prejeli tako tolažljivo odvezo, ki čaka ske-sane pri Zveličarjevih nogah.

O gorečnice Naše Gospé presv. Srca, tukaj je najlepše vaše apostoljsko delo! Kadar se vam pové, da kdo umira brez kesanja, brez misli na Boga, brez vere; da so poskušali zastonj vse pregovarjanje, vse molitve; da solze zapuščene matere niso mogle ganiti srca njenega umirajočega sina; da prisrčne prošnje njegovih otrók niso mogle omečiti

tega umirajočega; da je vse obupano: recite, da ostaja še eno upanje, še en pomoček otenja; ura nesreče in obupanja je vaša ura... Abraham je postal oče številnih mlajšev, ker je upal zoper vse upanje (Rim. 4, 18.); vé zamorete od svoje strani postati priložnost zveličanja za mnoge, ako poživate upanje v njih srcih. Spravite svetinjo Naše ljube Gospé presv. Srca v tisto stanico. Ako je bolnik nikakor noče sprejeti, denite jo brez njegove vednosti pod blazino njegove postelje, obesite jo na zid, skrite jo v njegovo obleko, in molite ponižno s pobožnimi osebami tiste hiše k Naši ljubi Gospej presvete Srca, da naj pride v pomoč ti ubogi duši. Tolažljive dogodbe preteklosti so nam porok za prihodnjost. Včasih take blagoslovljene reči v bég spravijo hudobo, ki je bila nevidna in skrita zraven umirajočega in je kakor lev prežala na svoj rop. Vé pa imate vzrok dati hvalo Pomočnici v težavnih okoliščinah, namreč za spreobrnjenje ene duše, ki ste jo pridobile.

Sicer pa zopet o družih prilikah dosežena milost ne bo morebiti tako očitna, pa zato ne bo manj vredna. Bogoslovci in svetniki trdijo, da so v nebesih duše, katerim je prišlo obžalovanje (popolno skesanje) le eno samo sekundo pred zadnjim zdihljejem. Bile so tako rekoč iztrgane iz brezna, ki je že zijalo, da bi jih požrlo. Kdo vé, če ne boste vé vzrok take milosti, katere dokaza

ne bote imele na tem svetu, dobile pa bote za njo povračilo v nebesih?

Druge družine bodo vaše besede o Naši Gospej presv. Srca spodbudile, da bodo začele moliti. Oh molitev! Kdo je zmožen dopovedati in razložiti neizmerno ceno enega samega priprostega zaklica k Mariji, njegovo tehtnost na tehtnici Božjega usmiljenja: kdo more pojasniti srečne nasledke, ki se z njim utegnejo doseči! V tej in tej hiši se morebiti davno več ni molilo; po vašem djanji se bodo zopet povrnili k tej bistveni dolžnosti sv. vere. Vtrdili ste tako, gorečniki in gorečnice, na novo zvezo, ki je bila dolgo časa razdrta ali pa močno oslABLJENA med nebese in to družino. Mir, ki se vrne v kako hišo, kako ozdravljenje, ki ga niso več pričakovali, rešenje kacega tehtnega opravila, malo veselje v domači hiši, in toliko družih milost — to so reči, ki jih molitev k nam prikliče.

Taka so dela gorečnosti, v brezštevilnih podobah po vseh krajih, ki pripravljajo pota k poslanju Naše Gospé presv. Srca.

Kako slehrni, kakoršnega koli stanú in v katerih koli okoliščinah, zamore biti apostelj Naše ljube Gospé presv. Srca, to je pokazal Pavel Rieu (izgovori: Riê) v mestu Meude (r. Möd) na Francoskem. Le-tá je bil slép, ubožec in sirota, mlad deček. Brez družega vodnika, razen svoje palice in svojega dobrega angelja varha, je hodil po vsem

mestu, in vsem, katere je Previdnost božja pripeljala z njim v pogovor, je priporočal, da naj se zatekajo k Naši ljubi Gospej presvete- tega Srca za pomoč. Zarad bolezní ni mogel spolniti prísrčne svoje želje, da bi bil mašnik; odškodoval pa se je s tim, da je razširjal prísrčno ljubljeno češčenje Naše Gospé... Bil je eden najbolj vnetih gorečnikov.

Če tudi je bil slép, je bil vendar v vednem dopisovanji s prvim sedežem bratovščine Naše ljube Gospé, to je, z Issoudunom. Pisal je namreč po šegi slepih z nekakim črkastim pikanjem, in njegove trudne pisarije so bile dostikrat žive priče njegove goreče ljubezni za to bratovščino. Umrl je predrage smrti 15. listopada 1869. Vse mesto, ki ga je poznalo, je bilo ginjeno, ko se je zvedelo, da je umrl, in iz vseh ust se je slišalo: „svetnik v špitalu je umrl.“ Slehrni je bil preslavljavец slepega Pavla, in hitel v bolnišnico pokropit ga in skazat češčenje njegovim ostankom. Prepír je bil za slabe njegove stvarice, kdo bi kaj v spomin dobil, in njegov sprevod je bil počeščen z veliko množico vernikov vseh stanov.

Ako pa ljudje na zemlji tako plačujejo gorečnost ubožnega dečka, o, s koliko materno ljubeznivostjo bo povračevala še le Naša Gospa presv. Srca v nebesih!

VI.

Gorečniško opravilo v cerkvenih družbah in vstavih.

Samostani in enaka občinstva imajo v obširni razmeri to v sebi, kar je glavni živelj naše drage bratovščine, namreč: m o l i t e v i n a p o s t o l j s t v o.

1. Bolj in bolje ko se moli, bolj se bratovščina razširja in več je dobrega sadú. Kje pa se več in bolje moli, kakor po redovnih družbah? Molitev najsvetejšega, zahvale, obhajila, slišanje sv. maš, spokornost, vaje bogoljubnosti, kratke molitvice ali zdihljeji, natančno spolnovanje redovnih pravil, djanja čednosti, darovanje svoje volje, ljubezen Božja, ki se razodeva v tako različnih mislih, željah in besedah — vse to so bogati studenci zasluženja, kateri tečejo tudi v našo bratovščino od tistega dné, ko se je vdeleží kaka redovna hiša ali cerkvena družba. Takim molitvam in bogoljubnim vajam se pripisuje ta okoliščina, da se je bratovščina Naše ljube Gospé tako naglo in daleč razširila.

Samostanska gorečnica ne misli, da je opravilo dokončano, ako svoje sestre pridóbi za bratovščino in da večkrat čez dan ponavlja tako lahke besede: „O naša ljuba Gospa presv. Srca, za nas Boga prosi!“ Gorečnica (gorečnik) gre dalje: bere vsaki mesec v listih raznih časnikov mnoga priporočila zahvale za tehtne milosti in dobrote,

za težavna spreobrnjenja, za reči, ki so že tako rekoč zgubljene: potrudi se, da en oddelek zaslužnih déł svojega samostana ali sploh svoje duhovne družbe prenese na namene naše bratovščine.

To se po nekaterih krajih imenuje: napraviti žetev ali pridelek „Naše Gospé presv. Srca“. Gorečnica izprosi bratovščini eno sveto Obhajilo, en križev pot, eno djanje zatajevanja in družih dobrót, ki so nebeški denar, s katerim se kupijo tako drage milosti za bratovščino.

Gorečnice glavne bratovščine imajo navado, ali saj večkrat tako storé, da po vstavih taka radovoljna djanja čednosti, zatajevanja, darovanja pridno zapisujejo in jih pošiljajo materi bratovščini v Issoudun (lahko tudi svoji podružnici). Samo iz Valparaisa in Santjaga je bilo leta 1867. v letnikih od samega mesca mal. srpana naznanjenih enacij daritev ne manj kot: milijon dve sto pet tisuč pet sto devet in štirdeset, in pozneje se je naraslo na 2 milijona 975 tisuč 287 zaslužnih déł v teku 4 mescev. Gotovo je, da to ni zastonj; čisto gotovo, da Marija se v velikosrčnosti ne dá premagati od svojih otrók, ter bo ona še vse obilniše take darove povrnila. „Hčere iz Tira in vsi bogati izmed ljudstva bodo z darili tvoj obraz prosili.“ „Filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.“ (Ps. 44, 13.)

2. Drugi oddelek je apostoljstvo, poslanstvo v tacih napravah. Vse, kar je rečeno o otrocih, vstavih, delavnicah in krščanskih družinah, se dá rabiti tudi v cerkvenih sobivališčih pri vseh zunanjih, s katerimi prihajajo v občenje. Od otročiča, ki more začeti s svojo mrvico službe do Naše Gospé presv. Srca, do starčka in starke; od bogatih, pri katerih iščejo pomoči za ubožne, do revne bajtice, katero obiskujejo v imenu krščanske ljubezni; od najtršega grešnika, ki je pozabil na svoj krst, do divjaka, ki ga še ni prejel — imajo priliko in pomočke oznanovati Našo ljubo Gospó presv. Srca.

Omenjeno še bodi, da v prid naše bratovščine po družih deželah s prečudnim sadom dela lepo število šól, redovnikov, cerkvenih vstavov, malih in velikih semenišč, raznih naprav za mladino, možkih družb, duhovnih bratovščin, samostanov in duhovskih tovaršij. V rokah duhovnega pastirja in misijonarja je bratovščina močen pomoček, da more duše vabiti in jih k dobremu voditi. Take naprave so nekaka središča, ali bi djal ognjišča, s katerih se sveti ogenj bogoljubnosti močno razširja na vse kraje. Tudi v Rimu, pod blagoslovom sv. Očeta, ima mati - bratovščina tacih središč, ki jo naznanujejo, razširjajo ter zvišujejo ljubezen do Naše Gospé presv. Srcá in so v vednem občevanju z Issoudun-om, ki je glavno središče vse bratovščine.

Peto poglavje.

Apostoljstvo ali poslanje vstanovnic.

Napravi v začetku malo poslopjiče v podobi svetišča; tvoj naslednik bode pristavil lopo; drugi za njim drugih reči, in celo delo se bo tebi prilastovalo . . . Začni tedaj . . . naredi podlago. (Sv. Janez Krizostom.)

Biti vstanovnica (vstanovnik) se pravi: vstanoviti ali ohraniti češčenje Naše Gospé presv. Srca za stalno in stanovitno v kaki kapeli (podružnici) ali v farni cerkvi; to je, napraviti Naši ljubi Gospej podobo (štatvo), znamenje, molišče, očitno svetišče; oskrbeti ji ne samo zvestih bratov in sester (udov), ampak tudi kacih vnetih gorečnic (gorečnikov), ki ohranijo ondi ognjišče ljubezni za Našo Gospó presv. Srca. Z eno besedo, pravi se, postati ena roka pri tem delu, ena veja pri drevesu, biti sklenjen z drevesom po vidni in trdni zvezi.

Kak ó kdo postane vstanovnica (vstanovnik)? — Božja previdnost ima k temu brez števila potov, da kaki odločeni duši dá priložnost postati vstanovnica. Kolikrat se prilika tako rekoč neprevidoma in sama po sebi nakloni: kak pogovor, dopis, nasvet, branje itd. zbudí misel; pridejo zadržki, čaka se več mescev; móli se za srečen vspéh; nasprotljeji so čedalje večji in videti nepremagljivi: vse bi se opustilo, ako bi se ne bilo že v navado spravilo vsak dan na

pomoč klicati „Upanje obupujočih“, ki včasi čaka, da ni nobene človeške pomoči več, in potlej pošlje svojo pomoč.

Drugi pot je kaka nenavadna prilika. Novo zidana cerkev nima še podobe Marijne: dober človek nasvetuje podobo Naše ljube Gospé. Kdo ima prav prijeten kraj za znamenje, kapelico, molišče: dosti je, da omeniš, in posvečeno bo poslopjiče Naši ljubi Gospej.

„Lejte“, je djal sveti Janez Krizostom kristjanom svojega časa, „lejte, koliko storite, da bi zvikšali si prihodke, ozaljšali si stanovanje... Mnogi dajo zidati spominke drage na velike stroške; cerkev pa zidati, na to nobeden ne misli; vse prej kakor to... Prosim vas kakor za milost, nobeden izmed vas naj nima pristave, ki bi ne imela kapele (znamenja). Vaša pôljska hiša bo napolnovana z blagoslovi. Kake dobrote bodo iz tega tekle... Vsak dan se bodo tam molitve v nebesa vzdigovala za vas...“

Te besede bodo naše gorečnice razumele in obračale v prid svetišč, ki se bodo po vseh krajih povzdigovala Naši Gospej presv. Srca... Najboljši pomoček, da se to doseže, je, brž začeti. Sv. Janez Krizostom pravi: „Napravi v začetku malo poslopjiče v podobi svetišča; tvoj naslednik bo pridjal lopo; drugi za njim drugih reči, in celo delo se bo tebi prilastovalo. Začni tedaj, vstavi

podlago; kaj pravim? Osrčujte se eden drug zega, skušajte se, kdo bo naredil bolje.“

Kaj naj počne vstanovnica? — Kdor ima srečo, da vstanovi kako svetišče, središče delavnosti za mater bratovščino, ne smé pustiti, da bi se sad dela ali molitve zgubljal ali celó zgubil. Kdor je s trdom vžgal ogenj, naj ne pustí, da bi ugasnil, temveč mora ga podkurjati. In kdor je hišo zidal, gleda, da napravi tudi pohišje, da jo olepšuje, pobeli in storí pripravno za stanovanje. Enako bodi z vstanovljeno bratovščino, ki naj se množí, poživlja in z materjo bratovščino v Issoudun-u v zvezi ohrani. Tudi je svetovati, da si vstanovnik poskrbí zanesljivega naslednika v tem opravilu, zlasti ako čuti, da sam omaguje, da njegovo delo z njim ne umrje.

Šesto poglavje.

Dobrotniki in dobrotnice.

Vi pa, bratje! nikar ne nehajte dobro delati. (II. Tes. 3, 13.)

Vsaka verska bratovščina potrebuje velikega središča, kjer ima glavni sedež in od koder sije njena luč v vsi svetlosti.

Za našo bratovščino je to središče, se vé, Issoudun, kjer se je začela, kjer ima svoje izvorno svetišče, svojo božjo pot in svoje aposteljne. Podružnica naša pa ima svoj sedež v Ljubljani; do č. g. dušnih pa-

stirjev stolne cerkve se obrni kdor se želi vanjo zapisati, ali kdor kaj za bratovščino potrebuje. Dobrotniki bratovščine pa so: sv. Oče Pij IX., ki so jo potrdili in s tolikimi duhovnimi dobrotami obdarovali; potem neštevilni škofje po vsem svetu, ki so jo za svoje škofije dovolili; duhovni in verniki, ki jo razširjajo; vsi vanjo zapisani, ki molijo; vsi, kateri za njene altarje, za maše v njen namen, za razširjanje dotičnih bukev, spisov, svetinj itd. kaj darujejo. Posebni duhovni dobrotniki so tisti, kateri n. pr. devetdnevnic večkrat opravljajo ali sicer vsak dan kaj molijo za take, ki so v bratovsko molitev priporočeni itd.

Sedmo poglavje.

Pohvalna pisma ali diplomi.

Bratovščina v Issoudun-u daje tudi pohvalna pisma ali spomine ter diplome za gorečnike in gorečnice, za vstanovnike in vstanovnice, pa za dobrotnike in dobrotnice, ki se za bratovščino posebno zaslužne storé.

Korist tega so kaka darila, ki imajo ozir na bratovščino, posebno vdeleženje nekaterih sv. maš v ta namen itd.

Pogoji in opravila

bratovščine naše ljube Gospé presvetega Srca.

Opravil za to družbo ni družih, kakor da se

1) v bratovščino zapiše po imenu in priimku; kadar ima kdo več udov nabranih, lahko ves zapisnik pošlje v Ljubljano stolnemu kapelanu Fr. Birku.

2) da se zjutraj in zvečer opravi kratki klic: Naša ljuba Gospá presvetega Srca, prosi za nas Bogá!“ (100 dni odpustkov, Pij IX. 26. rožnika 1867.) Vsi katoliški kristjani vsake starosti zamo-rejo biti udje. Vpisati smé kdo tudi osebe, katerih spreobrnjenja želi. Se vé, da je dobro, za priporočene tudi dvakratni pozdrav na dan opraviti. To je že velikrat pomagalo.

Korist te duhovne družbe.

1) Posebna bramba naše ljube Gospé presv. Srca.

2) Vsak četrtek celega leta je ena sveta maša na altarji naše Gospé presv. Srca v Issoudun-u, in sicer za vse žive družnike.

3) Ravno tako prvi četrtek vsacega me-seca za vse ranjce družnike.

4) Tudi v Ljubljani v stolni cerkvi pri altarju naše ljube Gospé se bere vsaki torek sv. maša za žive in mrtve ude te bratovščine, kakor tudi za tiste, ki se v bratovsko molitev priporočujejo.

5) Vse potrebe, ki jih kdo naznani, se priporočé v družbeno molitev.

6) Deležni so družniki vseh molitev in dobrih del misijonarjev najsvetejšega Jezusovega Srca in vseh udov društva.

Odpustki.

Popolnoma odpustki: V dan kadar kdo pristopi v družbo. Zadnji dan majnika, ker takrat je glavni praznik te družbe kakor predvečer meseca rožnika, ki je ves Jezusovemu najsvetejšemu Srcu posvečen. V praznik neomadežanega spočetja, rojstva, oznanjenja in vnebovzetja Matere Božje. Na Božič, vnebohod Kristusov. Vsak četrtek ali pa nedeljo v vsakem tednu, in ob smrtni uri.

Nepopolnoma odpustki: Sedem let in sedemkrat 40 dni o praznikih očiščevanja in obiskanja Marije Device, sv. Janeza evangelista, in sv. Frančiška Salezija.

Sedem let vsakokrat:

- 1) Kadar mrliča k pogrebu spremiš;
- 2) ako moliš, kadar mrliču klenka;
- 3) ako si pri Božji službi ali kakih duhovnih opravilih (vajah) o priliki očitnih ali osebnih shodov v koristne namene;

- 4) kadar si pri sv. maši med tednom;
- 5) ako zvečer vest pridno izprašaš;
- 6) kadar ubožne, bolne ali jetnike obiskuješ;
- 7) ako sovražne spraviš.

Šestdeset dni odpustkov je za vsako dobro delo.

Sto dni, kadar koli moliš „Spomni se“ (Memorare) k naši ljubi Gospé presv. Srca (kakor je v teh bukvicah) str. 37.

Svetuje se:

Sveto Obhajilo opraviti o glavnih društvenih praznikih, kakor so: Novo leto, ss. 3. Kralji, vnebohod, neomadežano spočetje, rojstvo, oznanjenje Marije Device, Gospé presvetega Srca. Enako se udom svetuje nositi svetinjo naše ljube Gospé, imeti njeno podobico, ali še bolje bukvice s podobo vred, moliti mali rožni venec.

Praznik

te bratovščine (kakor je bilo že omenjeno) je 31. majnika, ker potlej se prične mesec Jezusovega Srca, rožnik. Tako je ta dan kakor zarija meseca rožnika. In ker je petek posvečen Jezusovemu Srcu, ravno zato ta bratovščina tudi četrtek posvečuje Mariji Devici, Gospej presv. Srca.

Prošnja.

Ker so dobrote in koristi te bratovščine tako posebno velike, zaveze pa tako majhne, zato je slehrni prošen, naj bi v čast neomadežane Božje Matere razširjal to dobro delo. Ni namreč družega treba bratom in sestram bratovščine, razun kar je bilo že rečeno: Zapisati se, pa zjutraj in zvečer moliti majhno molitvico: „Naša ljuba Gospá presvetega Srca, prosi za nas Boga!“ — Ker se toliko sv. maš bere za žive in mrtve, toraj dobro stori, kdor more kak majhen dar dati za stroške bratovščine.

Sedeš bratovščine

je v Issoudun-u na Francoskem. Zapisujejo pa tudi v Himmelsthür-u na Hanoveranskem, potem na Tirolskem, in od leta 1875. tudi v Ljubljani, ker se je podružnica s škofovim privoljenjem vstanovila, in vanjo zapisuje gosp. Fr. Birek, stolni vikar.

IX.

Devetdnevnica

k naši ljubi Gospej presvetega Jezusovega Srca.

To devetdnevnico opravljaš lahko k vsakemu Marijnemu prazniku kot tudi v vseh dušnih ali telesnih potrebah.

Ljubljeno bodi povsod presveto Srce Jezusovo!
(100 dni odpustkov.)

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas!
(100 dni odpustkov.)

*Prvi dan.***O z n a n j e n j e.**

Ta dan, o Marija, te je Bog izvolil, da si postala Mati našega Odrešenika in naša Gospa presv. Srca. To Srce je tvoj zaklad! ti si v resnici njegova blaga zapovednica; stori milostno, da bo meni usmiljeno.

Zdihljej. Naša ljuba Gospa presvetega Srca, sprosi mi za vse dni mojega življenja, da bom popolnoma v Božjo voljo vdan.

Sklep. Bodimo pazljivi na navdajanja milosti; recimo z Marijo: „Glej, služabnik Gospodov sem!“

(Naslednje molitve vsaki dan moli, da dosežeš milost, za katero opravljaš devetdnevnico.)

Spomni se, o naša premila Gospa presvetega Srca, svoje velike moči, katero imaš

čez Srce svojega prečeščenega Sina! Poln zaupanja do tvojih zasluženj pridem tvoje brambe in tvoje pomoči prositi. O Marija! ki vse premoreš čez Jezusovo Srce, čez to Srce, ki je neusušljivi studenec vseh milosti, in katero nam ti po svoji volji odpirati zamoreš, da naj razliva nad ljudi vse svoje zaklade ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja: prosim te, dodeli mi milost, za katero srčno kličem . . . Ne moreš, o ne moreš mi odreči, in ker si moja Mati, o naša mila Mati presvetega Srca! zato milostno sprejmi mojo prošnjo in dobrotno me usliši. Amen.

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas! (trikrat.)

Naša ljuba Gospa presv. Srca, sprosi mi to milost . . . (Imenuj tukaj zopet, za kar posebno prosiš.)

Drugi dan.

Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Zgodilo se je; zemlja ima svojega Odrešenika, in ti, o Marija, si nam ga dala. Ker si tedaj Mati včlovečenega Boga, že gospoduješ čez njegovo Srce in vsi zakladi, ki jih ima v sebi, so tvoji. Revni in prazni pridemo k tebi, in ti boš nas z bogatstvom napolnila.

Zdihljej. Naša ljuba Gospa presvetega Srca! zajemaj za svoje otroke iz tega

neizrečeno bogatega studenca, katerega začetnica med nami si ti.

Sklep. Jezus je prišel na zemljo nam v zgled. Po zgledu naše ljube Gospe presvetega Srca mu hočemo nasledovati in stanovitno po njegovih potih hoditi. (Spomni se, kot prvi dan.)

Tretji dan.

Marija Jezusa daruje v tempelju.

O Marija, človeški rod potrebuje darú, in ta dar ne more drug biti, kakor tvoj Sin... Kaj boš storila, o Marija! Oh, ti poslušáš le glas ljubezni do nas, in daruješ svojega Sina Bogu. S tem velikosrčnim darovanjem pa naproti prideš željam njegovega Srca, katero ti je in ti bode vselej popolnoma vdano.

Zdihljej. O naša ljuba Gospa presvetega Srca! pomagaj mi, da po tvojem zgledu radovoljno vse darujem, kar Bog moje žive dni tirja od mene.

Sklep. Darujemo se po Mariji presvetemu Srcu Jezusovemu, in ponavljajmo to darovanje večkrat na dan. (Spomni se, kot prvi dan.)

Četrty dan.

Marija z Jezusom v Nazaretu.

V svoji ubožni hišici v Nazaretu, o Marija, posebno razodevaš svojo preblago

moč čez Jezusovo Srce. Ti govoriš, in on stori; in to še ni zadosti, tvojim željam še celo naproti pride. O nezapopadljiva skrivnost!

Z d i h l j e j. O naša ljuba Gospa presvetega Srca, kako srečni smo pod tvojo oblastjo! O! res, za vselej se zročim pod tvojo mogočno obrambo.

S k l e p. Bodimo pokorni otroci Marijini in naj gospoduje čez nas, kakor je gospodovala čez Srce svojega Sina. (Spomni se, kot prvi dan.)

Peti dan.

Marija na ženitnini v Kani.

O Marija, na ženitnini v Kani si svetu pokazala, kako veliko moč imaš do presvetega Srca svojega ljubega Sina. Ti zahtevaš od njega čudež, in on ga naredi, akoravno njegova ura še ni bila prišla; da vsem pokaže, kako tebi ne more nič odreči.

Z d i h l j e j. O presladka kraljica Jezusovega presvetega Srca! uči me, da potrpežljivo čakam časa Božje previdnosti, in s trdnim zaupanjem prosim milosti, tudi, ako se vse zdi zgubljeno.

S k l e p. Pribežimo k naši ljubi Gospej presvetega Srca v vseh naših potrebah in potožujmo ji posebno dušne težave. (Spomni se, kot prvi dan.)

Šesti dan.

Marija gre na goro Kalvarijo.

Ako je bilo kdaj, o Marija, tvoje Srce združeno s Srcem tvojega Božjega Sina, je bilo gotovo na pregrenkem križevem potu; zakaj nikoli ni mati bolj navezana na svojega otroka, kot kedar ga vidi v trpljenji, v strahu in v bolečini. Ker z Jezusom toliko trpiš, si pridobivaš novo pravico do njegove ljubezni,

Z d i h l j e j. Naša ljuba Gospa presvetega Srca! bodi moja pomoč v nadlogah in moje tolažilo v trpljenji.

S k l e p. V poskušnjah našega življenja se ne bomo nikoli ločili od naše nebeške Matere; ona bo naše slabosti zmanjševala, in nam naše križe lajšala. (Spomni se, kot prvi dan.)

Sedmi dan.

Marija pod križem.

Pod križem, o Marija, kraljica mučnikov, si vidila, kako je neusmiljeni vojak prebodel s sulico presveto Srce tvojega Sina, in ker si ti njegova zapovednica, zbiraš vse milosti, katere kakor v potoku iz njega tečejo, ter jih v svoji materni ljubezni deliš.

Z d i h l j e j. Zadnjikrat zdihnem s teboj, o naša ljuba Gospa presvetega Srca! in se s teboj potopim v njegovo presveto Srce, katero si je dal za nas prebosti.

42

S k l e p. Nič ne zamudimo, da zaslu-
žimo milosti, katere deli naša ljuba Gospa
presvetega Jezusovega Srca; prosimo jo prav
pogosto njene pomoči. (Spomni se, kot prvi dan.)

Osmi dan.

Marija po vstajenji.

Sin Božji je vstal, o Marija! zopet za-
moreš počivati na njegovem presvetem Srcu,
vnovič poslušati vdarce njegovega božjega
Srca. Tebi daje svoje presveto Srce; to je
tvoje kraljestvo. Kraljuj v njem časno in
večno.

Z d i h l j e j. O naša ljuba Gospa pre-
svetega Srca! vstal bi rad iz groba svoje
nemarnosti in mlačnosti, ter začel novo živ-
ljenje; pa sam iz sebe sem čisto nezmožen;
s teboj mi je pa vse lahko. O preljuba
moja Mati, pomagaj mi!

S k l e p. Zbudimo se k pobožnemu življe-
nju! Pojdimo, kakor naša ljuba Gospa pre-
svetega Srca, k Jezusu, počivajmo na nje-
govem presvetem Srcu, in občutki njego-
vega presv. Srca naj so tudi naši. (Spomni
se, kot prvi dan.)

Deveti dan.

Marija v nebesih.

Sužnost na zemlji je minula, o Marija!
zdaj si na večno združena s presvetim Srcem

svojega Božjega Sina. Ker si tedaj v nebeškem veličastvu, te častim in poveličujem kot kraljico nebes in zemlje, angeljev in svetnikov in kot Gospó presvetega Srca.

Z d i h l j e j. O kraljica nebeška! da bi vendar enkrat mogel biti pri tebi in pri tvojem Božjem Sinu! O naša ljuba Gospa presvetega Srca! v tvoje roke izročim svojo dušo; s teboj zdaj verujem, upam in ljubim, da bom smel tebe vekomaj ljubiti, o moja Mati!

S k l e p. Delajmo vse za nebesa, ker tam je naša prava domovina. Tam bomo našli svojo ljubo Gospo presvetega Srca v svetlobi njenega veličanstva, in ž njo vred bomo Boga, naj veči dobroto, vekomaj vživali. Amen.
(Spomni se, kot prvi dan.)

X.

Litanije

naše ljube Gospé presvetega Srca. ¹⁾

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

¹⁾ Te litanije se ne smejo v cerkvi pri očitni službi Božji moliti, ker niso med cerkvene molitve sprejete.

47

Kriste, sliši nas!
Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
Naša ljuba Gospa presvetega Srca, kra-
ljica miru in usmiljenja,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, de-
livka Božjih darov,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, ka-
tera vse srca pridobivaš,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, ti
Mati usmiljenja,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, Mati
milosti Božje,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, sladki
dar nebeški,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, ne-
obmenjena dobrotnica,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, bo-
gata zakladnica,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, pre-
slavna srednica,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, po-
močnica v vseh nevarnostih,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, var-
hinja vseh zapuščenih,

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, Mati
sirot in revnih,

za nas Boga prosi!

Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
 otetnica brezupnih,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
 katero vsi rodovi hvalijo,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca, ka-
 tere ljubeznjivost presega sladkost
 medú,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca, ka-
 tere prošnje pri Vsegamogočnem vse
 premorejo,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
 blagodarjena s Sadom življenja,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
 neomadežana lilija, katere lepi duh
 vesoljno zemljo napolnuje,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
 skrivnostni studenec,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
 zanesljivo pribežališče v vseh ne-
 varnostih na svetu,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
 najčistejši in najljubeznjivši vseh
 stvari,
 Naša ljuba Gospa presvetega Srca,
 besednica ubogih duš v vicah,
 Blagovoli našo hvalo sprejeti, naše proš-
 nje uslišati,
 Nebesa naj te časté,
 Zemlja oznanuj tvoje dobrote,
 Mladina iši brambe pod tvojim varstvom,
 Matere naj ti svoje družine izročujejo,
 Starčki naj te kličejo in časté,

za nas Boga prosí!

o naša ljuba Gospa
 presvetega Srca!

Spreobrni najtrdovratniše grešnike,
 Omeči trdobo naših src,
 Obudi solze obžalovanja iz naših oči,
 Bodi naše orožje, kadar nam satan žuga,
 Pomagaj nam milostno, naše trpljenje
 posvečevati,
 Blagoslovi milostno in stori rodovitno
 naše delo,
 Sprejmi nas povsod milostno pod svojo
 materno brambo,
 Naj skušani v greh tebe nikdar ne po-
 zabijo,
 Daj se omečiti v naših revah, nevar-
 nostih in zlegih,
 Tvoje ljube roke naj nam bodo pribeža-
 lišče,
 Tvoje usmiljenje pokrivaj naše slabosti,
 Tvoja presečnost nas nikdar ne zapusti,
 Tvoja ponižnost naj premaga našo pre-
 vzetnost,
 Tvoja ljubezen nas pelji k Srcu Jezu-
 sovemu,
 Tvoja molitev nam bodi pomoč v naši
 smrtni uri,
 Tvoje varstvo nam bodi zavetje pred
 Božjim sodnjim stolom,
 Brani našega sv. očeta Papeža,
 Ohrani in množi v naši domovini pravo
 vero.
 Vodi škofe in mašnike po poti svetosti,
 Brani katoliško Evropo zoper naklepe
 brezbožnih,

o naša ljuba Gospa presvetega Srca!

Pripelji nevernike in krivoverce nazaj k pravi Jezusovi cerkvi, Razsvetli oči nevernikom z lučjo sve- tega evangelija,	}	o naša ljuba Gospa pre- svetega Srca!
---	---	---

Jagnje Božje, ki greha sveta odjemplješ; za-
nesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ; usliši
nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena si Marija . . .

V. Prosi za nas, o premogočna in ne-
premagljiva, mila Gospa presvetega Srca!

O. Da bomo po tebi, o imenitno upanje
brezupnih, vredni obljub Kristusa, tvojega Sina.

M o l i m o .

O Bog, kateri si v slavo svojega usmi-
ljenja in v zveličanje naših duš neomade-
žani Devici Mariji dodelil neomejeno moč
čez Jezusovo Srce, prosimo te, dodeli nam
po njeni priprošnji milost, v tvoji ljubezni
živeti in umreti, po ravno tem Jezusu Kri-
stusu, Gospodu našem. Amen.

„Pod tvojo pomoč“.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o naša ljuba Gospa presvetega Srca! Ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnost. Amen.

Naša ljuba Gospa presv. Srca, sprosi mi to milost... za katero te prosim. (trikrat.)

XI.

Mali rožni venec

naše ljube Gospé presvetega Srca.

Žalostne dogodbe so obudile mnogim za Marijino čast gorečim osebam lepo in modro misel, in mi jo veseli razširjamo, ker sad bo rodila. Ta misel se prav lahko spolni in je v tem, da naši ljubi Gospéj presvetega Srca pogosto darujemo venec zdihljejev, to je, mali rožni venec, s katerim zamoremo zadobiti v malo trenutkih 3700 dni, to je več kot 10 let odpustkov. Ta mali rožni venec obstoji iz 33 jagod s tremi oddelki, kateri se ločijo s tremi debelimi jagodami; spominjaj se z globokim spoštovanjem 33 let, v katerih je Marija, posebno tukaj na zemlji, kraljevala čez presveto Srce svojega božjega Sina, kateri ji je bil pokoren.

Moli se tako-le:

Pri svetinji naše ljube Gospé presvetega Srca se reče:

„Povsod bodi ljubljeno, presveto Jezusovo Srce!“

Pri teh debelejših jagodah se zdihne:

„Presveto Srce Jezusovo, usmili se nas!“

Pri drugih jagodah se reče:

„Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prôsi za nas!“

Za vsak zdihljej je podeljenih 100 dni odpustkov. Kdo bi pač ne daroval kake minute s tem malim rožnim vencem preblaženi Devici Mariji, katera ima gotovo nad njim veliko dopadajenje, ker je tolike milosti sprosilá tistim, kateri jo s tem imenom kličejo. Zakaj več kakor 50.000 milosti je Marija sprosilá v teh šestih letih, kar ta molitvena družba obstoji, in so v letnih bukvah zapisane. Očiten dokaz, koliko sadú rodé ti zdihljeji. Kadar hodimo po poti iz enega kraja v družega, ali kadar se podamo k svojemu delu, prav lahko blaženo Devico Marijo s tem častimo. Uboge duše v vicah bodo za nas prosile in se bodo srčno pečale za naše zveličanje, ako za-nje darujemo 10 let svetih odpustkov, kateri so po cerkvenem nauku zá-nje studenec poživljenja in mirú, in to lahko storimo. O pomagajmo, ker je tako lahko, tem ubogim dušam iz vic, in one bodo gotovo za nas Boga prosile, ko bodo prišle v večno veselje. Klic: **O naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas!** naj bo naš slavoklic.

XII.

Pesmi

k naši ljubi Gospej.

I.

(Po napevu: Tebi, Marija, o Mati premila.)

1.

Tebi, Marija, nebeška kraljica!
 Danes bom pesmico novo zapel,
 Tebe, nebeških gnad vseh ključarica!
 Z novim imenom slavil bom vesel.
 Veš, o Marija! kako te častimo:
 „Naša Gospa si presvet'ga srca.“
 Tak' pravoverni kristjani slavimo
 Tebe, ki Mati si naš'ga Boga.

2.

Sprednost, Marija! popevem le eno:
 Vir vsega blaga je Božje srce —
 To pa je v tebi bilo včlovečeno,
 To ti je dalo preslavno imé.
 To je tud' tvoje nezmerno bogastvo,
 To je presveta kri tvoje krvi.
 To srce v svoje je vzel veličastvo
 Jezus, k' na Božji desnici sedi.

3.

S tega studenca jaz rad bi zajemal;
 Tu svojo dušo nahranil bi rad;
 V sveti ljubezni bi tu se ogreval.
 Kdo mi bo odpri ta čudni zaklad?
 Pa, oh! kako bom zajemal iz vira,
 Ki kakor solnce, še bolj se blišči?
 Moja pregrešnost mi to opovira;
 Vendar srce tak' po tem hrepeni.

4.

Vem, da nevreden iz njega sem piti,
 Pa, če ne pijem, zgubljeno je vse,
 O moj Bog! kaj mi je vendar storiti?
 Kdo to presveto srce mi odpre? —
 Ona, k' jo kličem nebeško kraljico,
 Ki je vpodóbila s svojo krv'jo
 To srce; ona ima vso pravico;
 Njo je Bog sam si izvolil Gospo.

5.

On, ki je prišel postavo spolniti,
 Je svojo mater visoko častil;
 Hotel je njenim željam zadostiti;
 Njenim poveljem pokoren je bil.
 Tud' tam v nebesih je ona kraljica,
 Ključ nebeških gnad ona ima,
 Vsega usmiljenja je vratarica,
 Ona Gospa je presvet'ga Srca.

6.

Duša zagrešena, bodi vesela,
 Ukaj! — Marija je tista Gospa.
 Tu vso oblast je do Jezusa imela
 Ona Gospa je presvet'ga Srca. —
 Toraj Marija! ki nam si tud' Mati,
 Trkaj za nas na to sveto Srce.
 Kar boš prosila, vse hoče ti dati;
 Jezus bo uslišal vse tvoje prošnje.

7.

Tebi Marija! vse dobro je znano,
 Kake nadloge zemljane teže;
 To vse ti v Božji modrosti je dano,
 Ti ne preslišiš nobene prošnje.
 Ti nam zamoreš vselej pomagati,
 Tebi je odprto presveto Srce;
 Ti vso pravico od njega kot Mati
 Imaš, da vse ti spolnuje želje.

Ker tak' mogočna si Božja kraljica,
 Da gospoduješ čez Božje Srce;
 Si vseh presvetih darov ključarica,
 Cele nebesa Gospo te časte;
 Toraj odpiraj nam svoje zaklade;
 Saj zato Bog te postavil Gospo.
 Kaži Srce to, ki polno je gnade,
 Vanj nas zapiraj in hrani skrbno.

II.

1.

Veselo povzdignimo svoje glasove,
 Čutila ljubezni naj glasno done;
 Le urno navijajmo strune si nove,
 In vnémajmo z radostjo sveto srce;
 Saj naša ta pesmica nova velja
 Marij', ki Gospa je presvet'ga Srca!
 O ljuba Gospa
 Presvet'ga Srca,
 O prosi, o prosi za nas!

2.

Nezmerne lepote je stvaril Bog večni,
 Lepoto lepot je od vekomaj zbral,
 Da ona odvzame moč kači nesrečni,
 Ko Mater jo Sinu je svojemu dal.
 Izvoljena srečna lepota le ta,
 Marija, Gospa je presvet'ga Srca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

3.

Ki solnce obrača v bliščob' čudoviti,
 Ki vsemu stvarjenju življenje daje,
 Podložen če zemeljski Materi biti.
 Na križu za grešnike nas umrje,
 In tam nas vse v varstvo preblaženo da
 Marij', ki Gospa je presvet'ga Srca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

Gospod, ki Marijo prečisto Devico
 Si v Mater izvolil, pokoren je ji;
 Jo zdaj je postavil nebeško kraljico;
 Tud' zdaj jo uboga, tud' zdaj jo časti.
 Podajmo se toraj vsi v tiru solza
 K Marij', ki Gospa je presvet'ga Srca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

Marija zaklade nebeške odpira,
 Obilno človeškemu rodu tekó;
 Se milo na grešnike vboge ozira,
 Da ložej dospejo v presveto nebo.
 Saj moč in pravico do Jezusa ima;
 Marija Gospa je presvet'ga Srca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

Če toraj si v grehah, nesrečno zdihuješ,
 Te tarejo dvomi al' časne skrbi,
 Al' celo v obupanje se pogrezuješ,
 Nikjer in nikodar pomoči ti ni;
 Priteci v nadlogah vseh tega sveta
 K Marij', ki Gospa je presvet'ga Srca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

Ti bo pomagala kot Mati premila,
 Umirilo zburjeno bo se srce;
 V hvaljenje vsa žalost se bo spremila,
 Za tugo b'do tekle veselja solze,
 Da slehrni človek očitno spozna:
 Marija Gospa je presvet'ga Srca.
 O ljuba Gospa i. t. d.

Marija! si nam pomočnica in Mati,
 Veselo te kličemo svojo Gospo;

Ne živim ne mrtvim — nič ni nam se bati;
Saj vedno nas var'ješ z mogočno roko.
Puhtijo naj misli vse naš'ga duha
K Marij', ki Gospa je presvet'ga Srca.
O ljuba Gospa i. t. d.

9.

O prosi za našega svetega Očeta,
Spominjaj se, kak' te on slavno časti;
O bod' pomočnica krščanskega sveta,
Da vsi smo prepričani tvoje moči;
Da skusimo, ko se življenje konča,
Zares da Gospa si presvet'ga Srca.
O ljuba Gospa i. t. d.

10.

Kristjani, presrčno Marijo častimo,
In noč in dan mislimo vedno na njo,
Vse djanje, nehanje mi njej posvetimo;
Da, kedar zgotovljen življenja tek bo,
Počivamo, prostí vesoljnega zla.
Na srcu Gospe tega svet'ga Srca.
O ljuba Gospa i. t. d.

XIII.

Darovanje samega sebe

naši ljubi Gospej presvetega Srca

O naša ljuba Gospa presvetega Srca, Mati usmiljenja, vrata nebeške in delivka vseh Božjih darov, ponižno padam pred te na kolena. Ker si blažena Devica in naša ljuba Gospa presvet. Srca, pribežališče grešnikom, tolažnica žalostnim in zdravilo vsem: bodi tudi meni pribežališče, tolažnica in zdravilo. Ker si bramba pravičnim, upanje obupajočim, moč slabim in mirno zavetje vsem žalostnim srcem, zato te tudi jaz, o naša ljuba Gospa presvetega Srca! goreče prosim, sprejmi me na večno v svoje materno varstvo. Posvetim ti danes svojega duha z vsemi njegovimi mislimi, svoje srce z vsemi njegovimi nagnjenji, in sam sebe vsega popolnoma.

O preladka naša ljuba Gospa presvetega Srca, obvaruj me pred zalezovanjem hudobnega duha. Stori, da bom Boga na zemlji ljubil, mu zvesto služil, v njegovi sveti ljubezni umrl, ter s teboj v veličastvu vekomaj kraljeval.

Naša ljuba Gospa presvetega Srca, prosi za nas!

Vse k večji časti Jezusovega presvetega Srca!

Darovanje in priporočevanje otrok naši ljubi Gospej presvetega Srca.

S srčnim veseljem, o naša ljuba Gospa presvetega Srca, izročim tega otroka v tvoje materno in mogočno varstvo in ti ga danes posvetim. Skrbi vedno in ljubeznjivo zanj. Čuj nad njim in obvaruj ga v nedolžnosti in pri zdravji, da bo rasel pod tvojim varstvom v modrosti in čednosti. Stori, da bo veselje svojim starišem, tolažilo sv. cerkvi, in potem, ko bo v tem času Bogu zvesto služil, vžival plačilo svetnikov v nebesih. Za to milost te prosim, o naša ljuba Gospa presvetega Srca! Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS: B

00000320657

